

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.000

Letna naročnina L 2.000

Letna inozemstvo L 3.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XVI. - Štev. 19 (792)

Gorica - četrtek 7. maja 1964 - Trst

Posamezna številka L 40

Načela za katoliške delavce

Papež Pavel VI. je sprejel 25. aprila na vatikanskem dvorišču Belvedere delavce iz Kampanije. Prišlo je okoli 30.000 delavcev iz Neaplja in Kampanije. Prišli so iz pokrajine, v kateri leži Montecassino z benediktinskim samostanom, kjer je živel sv. Benedikt. To je svetnik, ki je kratko in jedrnat označil program, načrt krščanskega življenja: moli in delaj - ora et labora. Ob tej priliki je papež izrekel govor, v katerem je razložil glavna načela delavskega vprašanja.

ZRELOST DELAVSKIH SLOJEV

Najprej je papež naglasil, da so danes delavski sloji po vsem svetu prišli do zrelega razumevanja svojega položaja v današnjih novih razmerah. Spremenile so se razmere, ker so se spremenili časi. Zato so se spremenile tudi oblike dela. In s tem je tudi nastala v duši delavca nova mentaliteta, nova miselnost, nov način mišljenja. Delavci so se zavedli položaja, ki ga zavzemajo v človeški družbi. Zato je splošno teženje delavcev, da za svoje delo dosežejo bolj dostojno mesto v človeški družbi.

Kaj pomeni ta sprememba? Nastalo je v načinu življenja nekaj novega, lepega, koristnega, nekaj, kar je vredno uživanja. Spremenila so se stanovanja, spremenili so se običaji, urniki, razvedrila, zabave, socialni (družbeni) odnosi. Da, lahko rečemo, vse se je spremenilo. In dobro je, da je tako, poudarja papež. Če ta velika sprememba prinaša delavcem blagostanje, mi jo z zadovoljstvom pozdravljamo in jo po možnosti podpiramo. Če je ta sprememba pravičnost, napredek, kultura, modernost, smo mi glasniki in branitelji te obnovitve socialnega življenja, posebno obnovitve življenja delavskih slojev. Tako je jasno povedal sv. oče.

NACELA VODIJO ŽIVLJENJE

Načela, ideje, vodilne misli so, ki usmerjajo naše življenje. Novi časi so nam prinesli ne samo novo zunanjo obliko življenja, ampak tudi nove misli, nova načela, nove ideje. Ko govorimo o zrelosti, mislimo bolj na načela, na notranji svet idej. Novo, moderno življenje ne spreminja samo našo zunanost, ampak tudi našo notranost, našo dušo. Naša zrelost je bolj odvisna od tega, kako mislimo in sodimo, kakor od tega, kako uživamo ugodnosti, komoditete, lagodnosti, ki nam jih ponuja moderno življenje. Naše življenje se ravna po naših mislih, po naših idejah, po naših načelih. Ideje vodijo svet, ideologije, nazori o svetu in življenju vodijo svet. In če je moderni svet razvil nova načela, nove ideje, ali bomo spremenili naše krščanske ideje? Ali bomo ostali še zvesti svoji katoliški veri?

So dobra in slaba načela. So spremembe, ki so dobre, in spremembe, ki so slabe, škodljive, spremembe, ki vodijo k napredku, in spremembe, ki povzročajo nazadovanje.

Ko je ličinka postala metulj, je zelo spremenila svojo podobo, toda ni spremenila svojega življenja. Ostala je v bistvu ista, dosegla je pa svojo popolnost. Z drugimi besedami: so spremembe, ki razvijajo to, kar obstaja že v kali, kar vodi k napredku, k popolnosti.

Tako je tudi v človeški družbi. Tudi v človeški družbi se vršijo spremembe. So spremembe v družbi, ki povzročajo propadanje, nazadovanje, a so tudi spremembe, ki ustvarjajo procvit, obnovo, napredek. Treba je torej v današnjih novih, modernih časih trezno soditi in najti pravo pot.

ZA ALI PROTI KRISTUSU

Prišel je čas, ko se morajo tudi delavci odločiti. Treba je, da delavci dobro, trezno premislijo in dobro odločijo, kako hočejo živeti. Odločitev je največje važnosti. Ta odločitev je dalekosežna, ker se nanaša ne samo na sedanj čas, ampak sega v večnost, v večno onostransko življenje. Ker hočejo biti naši delavci verni kristjani in dobri državljani, njihova odločitev ne more biti kakor: Kristus!

V treh točkah je nato sv. oče pojasnil načela, po katerih se morajo krščanski delavci ravnati, da postanejo socialno koristni člani družbe. Te točke so naslednje:

ZA PRAVA NACELA

1) Predvsem morajo delavci dobro premisliti, katera načela bodo sprejeli. Katera so ideologije, katera so načela, ki jih danes ponujajo delavcem ljudje, ki hočejo preosnovati družbo? Kakšni so ljudje, ki hočejo današnje nezdravo socialno stanje ozdraviti, ki hočejo biti voditelji, učitelji delavcev? Kateri časopisi, katere organizacije hočejo osvojiti delavce za načela, ki jih širijo? Osvojiti jih hočejo ideologije, struje, ki jih vodi sebičnost, ki trdijo, da je gospodarstvo nad vero in pravostjo. To je brezbojni komunizem. To so tisti, ki jim je ideal (vzor), ki jim je ravnalo, program življenja uživanje in strast. To so moderne zablode, ki nikakor ne vodijo delavce do zboljšanja njihovih gospodarskih razmer, do osebne svobode in človeškega dostojanstva, do socialnega in mednarodnega miru. Res je, da so danes ta načela v modi, a so vendar škodljiva, ker so zablode, in sicer težke, socialno pogubne zablode. Zato se jim morajo vsi pošteni in pogumni ljudje upreti. Delavci morajo torej dobro pretehtati načela, ki jih pridigajo današnji krivi preroki, in jih zavrniti ter se trdno okleniti krščanskih načel.

ZVESTOBA KRISTUSU

2) »Ostanite zvesti Cerkev, ostanite zvesti Kristusu! Cerkev je mati in učiteljica, kakor jo je nedavno nazval Janez XXIII.« Tako kliče sv. oče delavcem! Cerkev je učenka in predstavnica Kristusova. Iz te šole najvišjega učitelja človeštva, edinega učitelja pravega življenja izvirajo nauki, ki se tičejo delavcev, in sicer vseh vprašanj, ki danes mučijo delavce. To so nauki, ki so jih papeži v raznih časih razložili v svojih okrožnicah, namenjenih delavskemu sloju. Take skrbi papežev za delavce niso prazne besede, niso apoloģija, obramba lastnih časnih koristi ali privilegijev (posebnih pravic). Cerkev nima niti najmanjšega namena boriti se za to, da se ohranijo zastarele socialne razmere. Cerkev ni in ne sme biti zapreka, da se socialno življenje obnovi v smislu današnjega napredka. Ni cilj Cerkve puha propaganda. Katoliško Cerkev vodi v njenem prizadevanju za delavce prava in modra ljubezen do delavcev. Cerkev hoče sodelovati z delavskimi organizacijami in z državo z edinim namenom, da v družbi zavladajo pravičnost, red in mir, kar je samo v korist vsem delavcem. Požrtvovalna in nesebična ljubezen do delavcev, to je edini in izključni nagib, ki vodi Cerkev v njenem delovanju za delavce.

GRADITELJI NOVEGA SVETA

3) »Bodite pozitivni (konstruktivni, učinkoviti), bodite graditelji novega sveta, do katerega nas lahko pripravi tehnični in znanstveni napredek!« To je tretja in zadnja beseda delavcem!

Če morajo delavci graditi novo družbo, ne smejo današnjo družbo sovražiti in preklinjati. Treba je to družbo razumeti, ji služiti, ozdraviti jo in jo ljubiti. Misli delavcev naj bodo vedre, polne upanja, polne življenjske sile, vesele, kakor nas uči krščanska vzgoja.

»Ljubite vaše delo,« kliče papež. Delo zahteva red, povzroča neprilike, nalaga odgovornost, napore, ki jih je treba prenesti. Seveda te napore je treba delavcem olajšati, kolikor je to mogoče. Vendar je potrebno, da delavci prenašajo netržbne napore s krščansko potrpežljivostjo.

Končno je papež zopet pozval delavce, da ljubijo delo, da ga navdahnjejo z visokimi in plemenitimi mislimi, z mislimi poštenja, prijateljstva, bratstva, solidarnosti (vzajemnosti). Pozval jih je, da ljubijo tudi svoje družine, svoje starce, svoje otroke, svoje tovaršice, da ljubijo svoja polja in delavnice!

R.

Letošnje proslave 1. maja

Prvi maj iz leta v leto izgublja značaj praznika, ki so si ga dolga desetletja prisvajala delavska gibanja, sloneča na marksizmuleninizmu, ter postaja resnično praznik vseh delovnih ljudi ne glede na njihovo ideološko opredeljenost. To je velika praktična pridobitev s psihološkega in propagandnega vidika, ki so jo z velikimi napori in socialno odprtostjo izvedli krščanske in demokratično čuteči ljudje od navadnih ročnih delavcev pa do umskih poklicev ter vodilnih državnih in cerkvenih osebnosti. Po zaslugi teh ljudi je danes 1. maj nehal biti izključen monopol krščanstvu nasprotnih sil. Vedno bolj se uveljavlja krščansko pojmovanje in praznovanja praznika dela.

Pokojni papež Pij XII. je pred devetimi leti (1955) izvršil zgodovinsko dejanje, ko je pred zastopniki delavcev z vsega sveta na trgu sv. Petra v Rimu proglasil 1. maj za praznik krščanskih delavcev, posvečen v cerkveni liturgiji sv. Jožefu-Delavcu. Od tistega leta se na ta dan vedno zbirajo na trgu sv. Petra desettisoči delavcev. Njihovo zborovanje se

zaključuje z nagovorom samega sv. očeta. Tudi sedanji papež Pavel VI., zvesto hodeč po stopinjah svojih prednikov, je prvi maj letos preživel med krščanskimi delavci iz Milana in Rima, ki so organizirani v A.C.L.I. V nagovoru jih je spomnil, kako ni mogoče poveljati človeškega dela kot nečesa, ki naj bi bilo končni cilj našega življenja, ampak vedno le kot sredstvo za podiranje naravnih sil v blagor človeku, ki mora ostati gospodar nad temi silami in ne postati njih suženj. — Nato je poudaril stalno skrb, ki jo Cerkev posveča delavskim problemom. »Če kdo dvomi v njena iskrena prizadevanja — je dejal Pavel VI. — ali meni, da Cerkev išče raje drugod prijateljev, praznik v čast sv. Jožefu-Delavcu, ki ga danes na tem mestu praznujemo, naj služi kot dokaz zvestosti Cerkev do vas.«

PRAZNOVANJE DRUGOD PO SVETU

V Moskvi so praznovali letošnji 1. maj v senci spora s Pekingom. Na Rdečem trgu pred kremeljsko palačo je bila običajna vojaška pa-

rada, na kateri so Sovjeti prvič pokazali v javnosti neko novo raketo, o katere značilnostih ni še nič znanega. Ob tej priliki je maršal Malinovski, ki je obrambni minister, imel govor, v katerem je poveljeval sovjetsko vojaško moč. — Poleg Hruščeva je vojaškemu mimohodu kot gost prisostvoval alžirski ministrski predsednik Ben Bela, kateremu so podelili odlikovanje heroja Sovjetske zveze.

V Pekingu so bile velike prvomajske slavnosti, katerih se je udeležilo okrog tri milijone ljudi. Videle so se razobešene slike Marxa, Engelsa, Lenina in Hruščeva ter protizahodne (proti ZDA) napise. (Albansko komunistično glasilo pa je obtožilo Hruščeva, da je dal sežgati Stalinovo truplo in s tem marksizem in leninizem).

V Havani na Kubi so nosili slike Fidela Castra, Hruščeva ter Maotsetunga. Vojaške parade so bile še v vzhodnem Berlinu in v Beogradu, kjer so tudi prvič pokazali rakete na srednji domet.

Samo v Španiji in na Portugalskem niso mogli delavci svobodno praznovati 1. maja. Kljub temu se je na ulicah glavnih mest zbralo večje število delavcev, ki so se ponekod spopadli s policijo. V Lisboni je bila med spopadi ena oseba ubita, v Španiji pa je policija več delavcev priprla.

Utonilo je 17 gojencev salezijanskega zavoda

Na morju pri Marsali na Siciliji je dne 1. maja utonilo 17 gojencev salezijanskega zavoda iz Marsale. V treh velikih motornih čolnih so se bili gojenci s svojimi prefekti namenili na neki bližnji otok, da si tam ogledajo izkopanine iz dobe pred Kristusom. Na prvem čolnu je bilo 30 gojencev in dva klerika. Zdi se, da so dečki sami zakrivali nesrečo, ko so iz ene strani ladje prestopali na drugo. Nenadoma se je ladja prevrnila in večina dečkov je ostala pod čolnom. Na obrežju so ribiči opazili nesrečo in takoj prihiteli na pomoč. Rešili so 14 dečkov in enega izmed klerikov. Ostali so utonili. Smrt 17 gojencev salezijanskega zavoda je vzbudila v Marsali splošno žalovanje.

»Pohod vere« — sodelovalo 10.000 visokošolcev

Dne 13. maja leta 1956 se je pri jezeru Bolsena zbralo 80 akademikov, univerzitetnih študentov. Iz Bolsene so šli peš do Orvieti, kjer hranijo v stolnici znameniti korporal, ki spominja na evharistični čudež v Bolseni. V naslednjih letih so to romanje, ki ga imenujejo »Pohod vere«, obdržali in iz leta v leto se je število udeležencev večalo. Zato so zbrali drugi cilj romanja, in sicer Sieno. Letos se je romanja udeležilo deset tisoč akademikov z raznih italijanskih univerz. Zbrali so se na določenih krajih in nato peš odšli v Sieno. Rimske akademike, ki so odšli v noči med soboto in nedeljo, je sveti oče pozdravil s svojega okna ob 11.30 zvečer. Lani je bil namreč sveti oče, tedaj še kardinal Montini, z akademiki v Sieni.

Vzgjajališča nepoštenosti

Lani so v Italiji dali v promet 242 italijanskih filmov. Od teh je bilo že po državnih predpisih prepovedanih za mladino do 14. ali 18. leta starosti kar 92 filmov. In državna cenzura izključuje le prav »hude«. Nadalje so predvajali 283 filmov iz tujih držav, od katerih je bilo 72 prepovedanih za mladino do 14 ali 18 let.

To je pravi naval nemoralnosti! Kam bomo prišli? Kaj naj država pričakuje od mladine, ki se hrani s tako hrano? In to še posebno v tistih predelih države, kjer sta verska vednost in zavednost zelo šibka.

Načrt Združenih narodov za pomiritev Cipra

Po hujših spopadih prejšnjih dni med Grki in Turki na področju gorskega predela Kirenija, je na otoku spet zavladalo premirje. Koliko časa bo trajalo, se ne ve. V preteklosti je bilo že večkrat sklenjeno, da morajo prenehati takoj medsebojni spopadi, toda na žalost so sklepi malo časa držali. Upati je, da bodo zadnji opomini vrhovnega poveljnika mednarodnih sil generala Džanija kaj več zalegli. Sledeji je namreč tako Grkom kot Turkom sporočil, da bodo mednarodne čete brž odgovorile, če bi jih oni napadli. Zgodilo se je namreč, da so oboroženi ciprski Grki, ki jih nadzoruje Makariosova vlada, večkrat napadli vojake OZN. Ti se v večini primerov niso spuščali v protiakcijo, zaradi česar so Grki dobili potuho in začeli napadati Turke. Spričo tega je poveljnik čet OZN odločil, da naj njegovi vojaki odslej naprej odgovorijo na napade tudi z orožjem. Učinek se je takoj pokazal: Grki ne napadajo več modrih čelad.

Medtem se za kušisami nadaljujejo diplomatska prizadevanja za rešitev zapletenega ciprskega vprašanja. Glavni tajnik OZN U Tant je objavil okviren načrt za pomirjenje na otoku. Glavne točke predvidevajo razorožitev vseh civilistov, nadzorstvo nad ekstremističnimi elementi (tako grškimi kot turškimi), postopno odpravo vseh pregrad in utrdb po ulicah, nadzorstvo nad vsemi cestami na otoku, povratek beguncev na svoje domove in delovna mesta in končno objavo splošne amnestije.

Nasser grozi Izraelu

Egiptovski predsednik Nasser je v intervjuju z nekim časnikarjem zahodnonemškega novonacističnega lista »National Zeitung« brez ovinkov dejal, da upa uničiti v teku ene generacije judovsko državo Izrael, kajti vojna med Arabci in Izraelom je neizbežna.

Nemški časnikar: »Izgon Nemcev ter zasedbe vzhodnih nemških ozemelj ne bomo nikdar priznali. Boste vi priznali obstoj Izraela?«

Nasser: »Arabci živijo v Palestini že tisočletja.«

Casnikar: »Kot Nemci na vzhodnih ozemljih. Ali je možna mirna rešitev izraelskega problema?«

Nasser: »Nikakor. Je nemogoče, ker za Izraelom stojijo druge sile.«

Casnikar: »Dovolite mi, da vas brez ovinkov vprašam: mislite uničiti Izrael?«

Nasser: »Tako upam.«

Casnikar: »Mislite urediti izraelsko vprašanje v teku ene generacije?«

Nasser: »Mislim da, če Allah tako hoče.«

Te in druge Nasserjeve izjave so vzbudile v svetu precej pozornosti. Saj je med drugim izjavil, da ne verjame v »šest milijonov poklanih Judov« po nacistih ter da ga tozadevni procesi proti bivšim vojni zločincem ne ganejo. Če bi Zahodna Nemčija odpoklcala svoje tehnike iz Egipta, bo diplomatsko priznal Vzhodno Nemčijo, je izjavil Nasser.

V Kairu so medtem sporočili, da bo 9. maja prispel na večdnevni obisk v Egipt sovjetski ministrski predsednik Hruščev. Ob tej priliki bo prisostvoval otvoritvi assuanskega jezca.

Demonstracije študentov v Pragi

Pragi študentje so se letos že tretjič zaporedoma 1. maja — na praznik dela — spopadli s policijo, ki jim ni dovolila demonstrirati. Študentje so se kot po navadi zbrali pod grčimom Petrin, da bi praznovali tradicionalni pomladni praznik. Ko se jih je nabralo več sto, so se hoteli v sprevodu podati po glavnih praških ulicah, da bi na ta način izrazili svoje nezadovoljstvo nad podražitvijo življenja v državi. V začetku jih je komunistična policija hotela z lepimi besedami odvrti od teh namenov. Toda, ko so študentje začeli glasno vpiti proti politiki vlade, je policija nastopila z biči in s solznilnimi bombami. Po daljših naporih je policiji uspelo demonstrante razpršiti. Več študentov je tudi priprla.

Očividci (zahodni turisti) poročajo, da je bila vlada v velikih skrbeh, kajti še nobena študentska demonstracija ni zavzela takega obsega kot letošnja. In to 1. maja, ko bi morali poveljevat komunistični »raj«. Letošnje demonstracije študentov so zavzele pravi protivladni značaj. To je dejstvo po 16 letih vladanja komunističnega režima na Češkoslovaškem.

Duh po preosnovah je zajel tudi ta navidez najbolj mirni sovjetski satelit v Vzhodni Evropi. To je znamenje, da je komunizem propadel kot politično-gospodarski sistem, ki se edino s silo drži še na oblasti, kot svoj čas fevdalizem.

Sramotni obračun dvajsetletne rdeče demokracije na Poljskem

Na plenarnem zasedanju poljske enote, t. j. komunistične stranke, so zborovavci obtožili katoliško Cerkev na Poljskem, da ni zavzela pozitivnega stališča do ljudskega demokratičnega režima, ki se pripravljala, da proslavi dvajset let svojega obstoja. Na te obtožbe je odgovoril tajnik poljske škofovske konference škof Sigismund Choromanski, in sicer z odprtim pismom. V njem je podal žalostno bilanco dvajset let ljudske demokracije na Poljskem, kar se Cerkev tiče. Med drugim pravi:

Režim vedno bolj večja kategorije tistih državljanov, katerim je prepovedano iti v cerkev; to so učitelji, vojniki, častniki in višji uradniki. Ti ljudje morajo hoditi v oddaljene kraje, kjer so nepoznani, da grede lahko v cerkev, prejmejo zakramente, sklenejo verski zakon ali dajo krstiti svoje otroke. V teku počitniških kolonij je prepovedano mladini iti v cerkev ali moliti rožni venec. Dijake v internatih nadzirajo, da ne bi šli k službi božji. Isto se dogaja v vojašnicah z vojniki.

Režim dela vedno večje težave pri pouku katekizma. Najprej so poučevali katekizem v šoli; pouk je bil obvezen. Nato so odvzeli obvezni značaj pouka. Končno so verouk pognali iz šol. Ko so duhovniki pričeli učiti verouk v drugih krajih, je vlada odredila prijavo teh mest z izgovorom, da mora kontrolirati higienske in varnostne razmere v teh prostorih. Končno je režim postavil zahtevo, naj bi duhovniki napravili povzetke svojih predavanj in jih predložili vladi, da bi vlada kontrolirala tako tudi verski pouk.

V državnih šolah se poučuje popolno brezboštvo. Na Poljskem je le še pet katoliških srednjih šol, ki jih vodijo redov-

niki. Obstaja ena katoliška univerza v Lublinu, pa mima nobene možnosti razvoja, tako je ovirana z različnimi davčnimi predpisi.

V zadnjih mesecih je oblast zaprla poslednja mala semenišča. Kako je ta ukrep razburil ljudstvo, dokazuje dejstvo, da se je oblast morala zateči k vojaški in ljudski milici. Velika semenišča še delujejo, toda morajo premagati dolgo vrsto težav, ki jih jim dela vlada. Bogoslovne zgradbe često zaseže država, bogoslovce pa pokliče v vojaško službo, kar je proti zakonu, ker dijaki, ki hodijo na vseučilišče, niso dolžni pred koncem študija vršiti vojaške službe.

Redovnicam je prepovedano delati kot bolničarke v javnih bolnicah. Tudi nimajo pravice učiti verouka. In vendar je čutili po vsej deželi veliko pomanjkanje bolničark in učiteljic.

Obveščevalna sredstva so izključno v rokah države. Katoličani se jih ne morejo posluževati. Radio in televizija sta v službi režima. Da se tiskati le redke katoliške knjige. Vlada ne daje dovoljenj za gradnjo novih cerkva in kapel ter ne pusti ustanovljati novih župnij. Vzdrževanje cerkva in cerkvenih poslopij je vedno težje, ker jih vlada obremenjuje z vedno novimi davki.

Vsa imenovanja škofov in župnikov morajo biti potrjena od vlade, ki često stavlja neupravičene ovire, da po več let ne pride do imenovanj.

Ob zaključku svojega poročila pravi škof Choromanski, da na noben način ni mogoče obtožiti Cerkev negativnega stališča do režima, marveč je treba govoriti le o sovražnem stališču »ljudskega« demokratskega režima do Cerkev.

Sporočilo romarjem v Lurd

Končno smo po dolgem čakanju in dogovarjanju le dobili zadostno število vagonov in tako bo vseh 720 pravočasno prijavljenih romarjev skupno potovalo v Lurd, in sicer v vsakem kupeju po sedem oseb.

V majniku vsak romar napravi sledeče:

1) naj si gotovo poskrbi potno dovoljenje; za v Lurd zastopuje osebna izkaznica, ki je potrjena na kvesturi; za v Španijo-Barcelono pa mora imeti vsak potnik svoj osebni potni list. **VIZUM NI POTREBEN.** Vsi, ki vpisujejo, naj pri končnem obračunu osebno pregledajo potno dovoljenje vsakega romarja. (Za Barcelono se je prijavilo 88 oseb.);

2) v majniku je treba poravnati vse stroške za romanje, in sicer: potniki II. razreda 37.500 lir, potniki I. razreda

49.500 lir; za v Barcelono doda vsak romar k svojemu lurdskemu računu 11.000 lir. Ker moramo v majniku plačati agenciji velik del celotne vsote, v juniju pa ostalo, zato je nujno potrebno, da vsak takoj izvrši svojo dolžnost. Zamudnike lahko takoj nadomestimo z novimi romarji, in teh prošelj ni malo.

Naše romanje ni več daleč. Čez dva meseca, v nedeljo 12. julija, se začne naša velika procesija v daljni Lurd. Sedaj je potrebno, da se vsak pravočasno pripravi in uredi potrebne stvari, predvsem potno dovoljenje in poravna stroške. Za vsako pojasnilo se obračajte na domačega duhovnika ali tudi na Rojan (37-603) ali Marijanišče (221-113) ali v Gorici na »Katoliški glas« (3177).

Romarstvo vodstvo

VPRAŠUJETE - ODGOVARJAMO

Križ na volilnih sedežih

Na volilnih sedežih, v naši občini v šolskih prostorih, so zadnjič odstranili križe s stene ob dnevu volitev. Ali se to dogaja tudi drugod? Kdo sme in v katerih primerih se smejo, če se sploh smejo, odstraniti križi na volilnih sedežih?

Bravec iz Doberdoba

Ni zakona, ki bi urejeval zgornje vprašanje. Zakon pravi le, da sme predsednik volilnega sedeža na svojo odgovornost odstraniti na sedežu vse tisto, kar bi utegnili strankarsko vplivati na volivce. To so lahko znaki, napis ali kaj podobnega. — Kolikor nam je znano, so zelo redki primeri, da bi na volilnih sedežih odstranili križe. Križ pač ni nikako znamenje stranke, temveč je simbol našega odrešenja. Vsi, ki smo bili krščeni, smo bili krščeni v znamenju križa in v imenu sv. Trojice. Zato tudi ljudje, ki niso več verni, spoštujejo to znamenje, da so le ostali kulturni. Drugače je s tistimi, ki so fanatiki in so v svojem fanatizmu postali tudi nekulturni. Takim ni noben znak več svet, če ni na njem srpa in kladiva. S takimi pa ni, da bi govorili ali razpravljali, ker bi bilo bob ob steno.

Vsekakor poudarjamo, da od predsednika volilnega sedeža zavisi ali pusti na steni križ ali ne. Predsednik in nihče drug ne odloča o tem.

Koncem marca smo prejeli pismo Dijaške Matice iz Trsta s prošnjo za prispevek za Dijaška domača v Trstu in Gorici. — Prosil bi Vaš list pojasnila, kakšna sta ta dva zavoda, za koga sta in kdo ju vodi ter se, če ima kak duhovnik kaj besede pri njima.

Oče

Dijaška domača v Trstu in Gorici sta laična domača in kot taka brez duhovniškega sodelovanja. Vsak od obeh domov sprejema fantovsko in dekliško mladino pod svojo streho. Ne pozna torej ločitve po spolu. V vodstvu so nekatere osebe z

Kdaj bo tudi slovenski Auschwitz prišel pred sodbo?

V majski številki izseljenkega mesečnika »Naša luč«, ki izhaja v Celovcu, se je v rubriki »Rojaki pišejo«, oglasil tudi P. N. iz Nemčije. Zdoma je odšel pred petimi leti, spada torej v tisto generacijo, ki je zrastle v novi Jugoslaviji po zadnji svetovni vojni.

Povod njegovega dopisa so procesi, ki se zadnje čase vršijo v Zahodni Nemčiji proti nacističnim krvnikom, ki so zlasti v koncentracijskem taborišču v Auschwitzu na sedanjem Poljskem na najbolj rafinirane načine mučili in ubijali brezbrambne zapornike in jetnike.

»Zdaj, ko berem o teh procesih — piše omenjeni P. N. — sem se spomnil našega slovenskega Auschwitza — Kočevskega Roga. Bog ve, kdaj bo prišel čenec, ko bo tudi ta strašni pokol 12.000 Slovencev prišel pred sodišče?»

»Onstran Kočevja se razprostirajo gozdovi Kočevskega Roga. Od naše vasi se prav lepo vidijo. Tam so se v juniju leta 1945. godile strašne reči. Ko je bila vojna že končana, so tam doli brez sodbe pobijali na tisoče ljudi, med njimi tudi 12.000 slovenskih domobrancev, ki so jih dobili od Angležev vrnjene koncem maja s Koroške (ta izročitev se je dogodila v dneh od 29. maja do 1. junija, op. ur.). Jaz sem bil takrat doma. Na tistem smo zvedeli, kako so se nekateri rdečkarji hvaležili, na kakšen način so tedaj v Kočevskem Rogu mučili svoje razorožene žrtve. Časopisi pa o tej predaji domobrancev

izrazito socialističnim svetovnim nazorom. Znano je, da si ti domovi duša raznim mladinskim organizacijam, ki so povezane z Mladinsko iniciativo, o kateri pa je naš list že pisal.

O gnilobi sedanje družbe

Skoraj vsak dan dnevno časopisje objavlja novice o raznih ropih, tatvinah, poverbah itd., ki jih počenja ne samo navadni ljudje, ampak tudi gospodje na visokih mestih. Kam bomo prišli! Ali ni to obupno? Kaj nam je storiti?

S. T.

Moram priznati, da je javna in zasebna morala ali npravost nizko padla. Clovek se res mora čuditi, kako so celo višji sloji tako nizko padli. Kljub temu ne smemo kot katoličani nikakor obupati. Krščanstvo je božja moč, ki zna in more ozdraviti vsakršne nezdrave življenjske razmere. Tožimo, da so slabi časi, da so težki časi in da je vsak trud, da se te razmere spremenijo, brezuspešen. To ni res! Ze sv. Avguštin je pobijal to mišljenje. Avguštin piše: »Slabi časi, tožijo ljudje. Mi smo časi: kakršni smo mi, takšni so časi (Mala tempora, laboriosa tempora, hoc dicitur homines. Nos sumus tempora: quales sumus, talia sunt tempora).

A Pij XI. končuje svojo socialno okrožnico »Quadragesimo anno« z besedami, polnimi zaupanja v božjo pomoč: »S pomočjo milosti božje je usoda človeške družbe v naših rokah!« (Etenim divina adiuvante gratia, humanae familiae sortes in manibus nostris sunt).

Da, usoda človeške družbe je v naših rokah! Molimo in delajmo!

Spominske znamke

Kanadska pošta je 8. aprila dala v prodajo znamke s sliko zemeljske oble in z napisom mir na zemlji v spomin na 1. obletnico okrožnice pokojnega Janeza XXIII. Mir na zemlji.

Oglasila se je sestra Medvešek iz Indije

V Indiji delujem kot misijonarka že 33 let. Lansko leto sem imela srečo, da sem za nekaj časa obiskala svoj dom v Jugoslaviji. Ko sem se vrnila iz Ljubljane v Italijo, kjer je naša generalna hiša, sem se nekaj dni ustavila tudi v Trstu. Tam sem se srečala z dobrimi članicami Marijine družbe iz ulice Risorta. Od takrat mi te družbenice redno pošiljajo »Katoliški glas«, ki ga z velikim zanimanjem vsakič prečitam, ker je zares vedno zanimiv.

Tukaj imamo sirotišnico za deklice. Letošnje število se je povišalo na 180. Vse so iz najbolj revnih družin iz daljnih vasi in se pri nas šolajo in učijo vsega najbolj potrebnega za bodoče življenje. Imamo tudi šolo za zunanje otroke, ki jih je okrog 300. Tukaj poučujemo kar v treh jezikih, kar dela veliko težavo nam misijonarkam. Hvala Bogu, da imamo že precej domačih poklicev, ki nam pomagajo pri pouku.

Kadar nam čas dopušča, gremo po oddaljenih vaseh poučevat krščanski nauk. Ljudstvo je zelo prijazno, prav posebno še po vaseh, kjer pridelujejo samo riž in nekaj krompirja. Njih hiše so nizke kočice, največ iz blata in pokrite s slamo. Spreobrnjenja je več pri revnih in preprostih kot pri bogatih. Bog raje kliče preprosto ljudstvo, ker je to za božjo milost bolj odprto.

Pišem pa tudi zato, da bi se včasih kak dobronik spomnil na naš misijon, najprej z molitvijo, saj te potrebujemo še prav posebno, potem pa tudi s kakimi gnotnimi prispevki. Ljubi Bog, ki vse poplača, bo gotovo tudi tako pomoč bogato povrnil. Naša dekleta so že skoro vse katoličanke, nekaj pa se jih še pripravlja na sv. krst. So zelo pobožne in veliko molijo za svoje dobronike. — Če nam bo kdo pripravljen pomagati, bom sporočila, kam poslati dar.

Če vas bo še kaj več zanimalo glede tukajšnjega življenja, vam bom rada pristregla.

Mnogo misijonskih pozdravov pošilja hvaležna misijonarka

Sr. Terezija Medvešek
Tezpur, Indija

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Umrl duhovniki

Umrlji so sledeči duhovniki:
2. marca je umrl v Ljubljani Vinko Zor, kaplan pri Sv. Petru v Ljubljani, star 71 let. Od leta 1924 je bil tajnik Prosvetne zveze, vodil vso organizacijo prosvetnih društev. Leta 1928 je ustanovil prvo slovensko radijsko postajo in jo vodil pet let. V okviru Aljaževega kluba je organiziral dušnopastirsko službo po najbolj znanih planinskih postojankah v Sloveniji.
V Mariboru je umrl jezuit pater Anton Bukovič, star 78 let, ki je bil z Gradišča pri Vipavi. V svojem življenju je obšel precej slovenskih, hrvatskih in nemških jezuitskih postojank, deloval v Sloveniji, skrbel za Slovence po Makedoniji in južni Srbiji ter za katoliške Albance. Bil je sodelavec pri Glasniku Srca Jezusovega in je ustanovil beograjsko Blagovest, ki se je od leta 1937 razvila v ugleden verski list.

Feliks Grčar, star 67 let, je umrl v Zagradcu, kjer je bil župnik od leta 1938. Povsod, kjer je pokojni služboval, je zapustil globoke sledove svojega dela in lep spomin. Zagradec je tudi po njegovi zaslugi, kljub velikim pretresom v zadnji vojni ostal ena najboljših fara v ljubljanski nadškofiji.

V Novem mestu, kjer je bil celih 32 let, je umrl frančiškan pater Leonard Kalac, doma iz Pazina v Istri.

Vsem zaslužnim duhovnikom naj bo Bog pravičen in usmiljen sodnik.

Duhovniki v Sloveniji

V ljubljanski nadškofiji pride na vsakih dva tisoč vernikov po en duhovnik. Stanje je zato boljše kakor v nekaterih škofijah v Italiji ali Avstriji.

V Ljubljani je bogoslovje za celo Slovenijo; v njem je sedaj okoli sto bogoslovcev: 50 iz ljubljanske nadškofije, 30 iz mariborske, 15 iz goriške in nekaj iz koprsko-tržaške. Nekaj bogoslovcev je v vojaški službi. Ljubljanska nadškofija ima 70 semeniščnikov v malih semeniščih v Vipavi in Pazinu. Ljubljana bo imela letos 7 novomnašnikov, Maribor 3, a goriška apostolska administratura kar 7. (po listu Glas koncila)



Sv. oče vzhodnim kristjanom

V nedeljo so praznovali pravoslavni svojo veliko noč. Sveti oče je pred kratkim poslal v Carigrad k patriarhu Atenagori tri rimske prelate, ki so patriarhu izročili papežovo pismo z voščili za veliko noč.

Sveti oče je za binškoštni praznik naslovil na vse škofe pismo, s katerim poziva vernike, naj molijo k Svetemu Duhu za uspešno nadaljevanje koncila. V tem pismu se svetli oče spominja tudi srečanja v Jeruzalemu s patriarhom Atenagoro in izraža svojo solidarnost pravoslavni cerkvi zaradi težav, ki so nastale v Turčiji, iz katere so izgnali dva grško-pravoslavna škofa.

Italijanskim škofom je sveti oče rekel, da ni mogoče predvidevati, koliko časa bo še trajal koncil in koliko zasedanj bo še potrebnih.

Sveti oče je imenoval strokovnjake, članke komisije za preuredbo zakonika cerkvenega prava. Člani pripadajo raznim narodnostim in redovniškim skupinam.

Po enem letu

Dne 10. aprila je poteklo eno leto, odkar je bila objavljena okrožnica papeža Janeza XXIII. Mir na zemlji. Mnogi so nasilno spreminjali njen smisel in izpuščali cela poglavja v namenu, da bi jo prilagodili svojim pogledom. Papež Janez XXIII. pa je hotel, da bi vzeli vsebino in duh okrožnice dobesedno. Mir, ki ga oznanja okrožnica, ne dopušča dvomij. Gre za integralni mir, za mir z Bogom, z nami samimi in z drugimi, za mir med razredi v družbi, med narodi in celinami. Mir, ki ga oznanja okrožnica, je mir v resnici, v zvestobni danj besedi, v iskrenosti odnošajev in sporazumov in v medsebojni vesoljni lojalnosti. S to okrožnico je papež Janez XXIII. hotel poudariti dostojanstvo in svobodo človeške osebe.

Filipinska kat. Cerkev v številkah

Vseh prebivavcev na Filipinih je 28 milijonov 800.074. Od teh je skoraj 25 milijonov katoličanov. Duhovnikov je 3990, od teh 3100 domačinov. Redovnic je 5817, od teh je 3879 domačink.

Papeška dobrodelna organizacija

Pred dvajsetimi leti je 18. aprila 1944 papež Pij XII. ustanovil papeško dobrodelno organizacijo POA. Ta organizacija naj bi pomagala beguncem in vsem tistim, katerim je vojna odvzela domovino in svojce. Sčasoma se je njena delavnost razširila na razna področja, zlasti skrbi za otroke po kolonijah. V zadnjem času

ZVESTOBA SLOVENSTVU — VSI V SLOVENSKI TABOR

Ko pojdemo v nedeljo na volišče, bo imel vsakdo od nas v rokah košček papirja, glasovnico. Z njo bo pisal usodo lastni in naši skupni bodočnosti. Gre za dve važni odločitvi. Prva se tiče vseh Slovencev v Italiji, druga vseh katoličanov in demokratov. Kot Slovenci se moramo vsi odločiti ali za narodni obstoj ali za potujčevanje v italijanskih strankah brez lastnega zastopstva in predstavnosti. Kot katoličani se moramo postaviti proti vsem strankam, ki se izrekajo za brezbožni komunizem in protidemokratski totalitarizem.

V obeh primerih je za Slovence stvarna ena sama možnost: združiti se v slovenski tabor. Ne gre več za strankarsko politiko. Na teh volitvah se odvija velika bitka za zvestobo slovenstvu. Rojaki, ki so se vključili v italijanske stranke — komunisti, socialisti, independentisti in drugi — so se odpovedali načelu in pravici do politične samobitnosti Slovencev v Italiji in se prepustili počasnemu potujčevanju. V vsej svoji trpkosti, a borbeni preteklosti Slovenci doslej tega nismo nikdar storili. Ali ni to za vsakega zavednega Slovence boleče? In kdo je temu kriv? Tisti, ki nasprotujejo združitvi vseh slovenskih sil in samostojnemu slovenskemu političnemu nastopu. Bodimo vsaj pri volitvah enotni in združeni! Samo kot Slovenci se bomo lahko častno in pošteno sporazumevali z našimi italijanskimi sodržavljanji. Naše ime bodo spoštovali tudi drugi le, če se ga sami ne bomo sramovali.

Zato je naše mesto v Slovenski skupnosti! Kdor bo poslušal svojo vest, kdor ljubi svoj rod, svoj jezik, vero in demokracijo, kdor noče prostovoljno odstopiti tistega, kar so nam hoteli fašisti s silo vzeti, ta bo 10. maja glasoval za listo z imenom SLOVENSKA SKUPNOST! Poskrbel bo, da bodo slovensko glasovali tudi vsi njegovi sorodniki, prijatelji in znanci.

SLOVENKE, SLOVENC, TO JE NAŠ ZNAK:



ZADNJA NAVODILA ZA VOLITVE

Zelo hudo nam je, kadar pride do tega, da se Slovenci med seboj kregamo. Vsi bi morali biti kakor ena družina. Razen tistih, ki se vključujejo v italijanske stranke, hvala Bogu, res vsi postajamo ena družina. Lahko se zgodi, da nas bodo skušali nasprotniki zadnji dan in zadnje ure pred volitvami mešati. Nihče jim ne sme verjeti in nasedati. Zato ponovljamo: Lista slovenske skupnosti bo dobila enega zastopnika v deželni zbor, če bo dobila vsaj toliko glasov, kot jih navadno zberemo demokratični Slovenci na Tržaškem in Goriškem. Važen pa je res vsak glas. Ne nasedajmo tistim, ki drugače govorijo, ker bi nas radi preslepili. Tudi na razne morebitne druge izmišljotine se ne ozirajmo. Vse ostane tako, kakor je Slovenska skupnost zadnje tedne govorila in pisala in kakršen je njen program.

NE ZAPRAVLJAJMO GLASOV!

Slovencev nas je malo. Glas vsakega slovenskega volivca je dragocen. Nas v prvi vrsti zanimajo naše stvari, naš položaj, naše pravice, naš obstoj. Italijanske stranke imajo druge cilje in jih lahko dosežejo brez nas, čeprav ne pravimo, da se nekateri ne tičejo tudi nas. Svoje posebne cilje pa bomo Slovenci uresničili le z lastnimi glasovi. Zato moramo držati skupaj, glasovati za listo SLOVENSKA SKUPNOSTI. Glasovi, ki jih damo italijanskim strankam, so za nas izgubljeni!

Italijanska komunistična partija le govori o nas, sicer pa za Slovence še ni nič

MIHEC IN JAKEC O VOLITVAH

(Nadaljevanje in konec)

Mihec: Jakec, zadnjič sva ga pihnila. Od zadovoljstva so naju tri družine povabile na pršut in teran. Zato, ker sva zavedna Slovenca, Prebežnik k italijanskim komunistom po so bili od jeze (ali od srma?) rdeči kot puran, ko so brali najin pogovor. Upam, da niso zboleli, saj imajo radi rdečo barvo. Waltritsch pa je žalosten, ker noben Slovenec ne bo izvoljen na listi Italijanske socialistične stranke. Kaj si hoče, Slovenci bomo vendar glasovali za Slovence, ne za Italijane, primaruha! Jakec, si slišal zadnjič tistega Dušana Furlana, kako je navijal za komuniste? Kako le more, ko vendar ve, da nas Vidali sovraži. In veš, kaj je še rekel Furlan? Da je socialistični minister Pieraccini zelo proti Slovincem, ker je obljubil, da bo pospešil gradnjo ezulskega naselja v Sestljanu. Kar vseh mi je, da je Furlan to povedal.

Jakec: Ne prenašli se, Mihec! Bolje je, da molčiš, kakor da bi se moral ugrizniti v jezik. Kaj ne veš, da je Furlan takrat, ko je bil nabrežinski župan, šel na slovensko, ko so ezulom izročili prvo naselje?

Radio Trst A

Spored od 10. do 16. maja

Nedelja, 10. maja: 9.30 Slovenske narodne pesmi. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Pravljica o Bisernici in čebulici«, napisala Tončka Curk. — 12.00 Slovenska nabožna pesem. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. Urednik Mitja Volčič. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 15.30 Radijska novela - Roberto Sacchetti: »Dan pred poroko«. — 18.30 Kino, večeraj in danes, pripravil Sergij Vesel.

Ponedeljek, 11. maja: 11.45 Glasbeno potovanje po Evropi. — 12.15 Iz slovenske folklorne - Niko Kuret: (13) »Oj ta vojaški boben«. — 18.00 Glasovi iz narave, pripravil Tone Penko. — 18.30 Iz cikla koncertov, ki jih je priredila zveza »Arte viva« v Trstu. — 19.15 Radijska univerza: Italijanska ustava o ljudstvu (15) »Demokratske obveznosti republike«. — 21.00 Domenico Cimarosa: »Tajna poroka«, opera v dveh dejanjih.

Torek, 12. maja: 11.45 Jugoslovanski orkestri in pevci. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Italijanshina po radiu - 45. lekcija - pripravil Janko Jez. — 19.15 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.00 Pregled italijanske dramatike, pripravila Josip Tavčar in Jože Peterlin - 21. oddaja. Prizori iz komedij: »Nadloge gospoda Traveta«, ki jo je napisal Vittorio Bersezio, in »Praznični uhan«, ki jo je napisal Riccardo Selvatico. — 22.00 Slovenski in jugoslovanski solisti.

Sreda, 13. maja: 12.15 Brali smo za vas. — 18.00 Znanstveni leksikon. — 18.30 Pravljicni svet v glasbi. — 19.00 Pevski zbori Julijske Benečije in Furlanije: Zbor »Giuseppe Tartini«. — 19.15 Higiena in zdravje. — 21.00 Simfonični koncert.

Četrtek, 14. maja: 12.15 Po društvih in krožkih: (12) »Zbor in dramska skupina iz Doberdoba«, pripravil Saša Martelanc. — 18.00 Italijanshina po radiu - 46. lekcija. — 18.30 Solistični koncert. — 19.15 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu, pripravil Ivan Savli. — 21.00 »Zlati hrošč«.

Petek, 15. maja: 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Bilo je nekoč... Venec pravljice, pripovedki, legend: (25) »Peter in jug«. — 18.30 Solisti Julijske Benečije in Furlanije. — 19.15 Radijska univerza: (13) »Magnetizem«. — 20.30 Gospodarstvo in delo, urednik Egidij Vršaj. — 21.00 Koncert operne glasbe.

Sobota, 16. maja: 11.45 Ameriški odmevi. — 12.15 Podobe iz narave. — 15.00 »Volan«. Oddaja za avtomobiliste. — 15.30 »Telefon kliče popoldne«, radijska drama. — 17.20 II. vatikanski koncil. Poročila in komentarji o vesoljnem cerkvenem zboru. — 18.00 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti - Vinko Beličič: (23) »Jurij Japelj, katoliški prevajavec svetega pisma«. — 19.15 Družinski obzornik. Urednik Ivan Theuerschuh. — 20.45 Zbor »Emil Adamič«, ki ga vodi Jože Gregorc. — 21.00 Za smeh in dobro voljo. Besedilo Danilo Lovrečič.

★

Leto 1901

Za prepričitev avtomobilskih nesreč je guverner Illinoisa zapretel, da bo spet uveljavil zakon iz leta 1901, ki se glasi: »Vsak avtomobilist, ki namerava prevoziti naše mesto, mora to naznaniti prebivavcem osem dni prej z obvestilom v vseh krajevnih časopisih.«

dobro rešitev.

Jakec: Morda se bo dalo. Nekaj gotovo bo, če bodo Mačkoviļani kot en moţ glasovali za listo Slovenske skupnosti.

Mihec: Kaj pa je to PSIUP?

Jakec: Preveč me vprašaš. Če bi bila to slovenska beseda, bi ti znal razložiti, kaj pomeni »psi« in »up«, pa ni. Tudi ta stranka je italijanskega tipa, seveda tudi njeno ime. Hočeš dokaz, Jakec?

Mihec: Seveda, prosim...

Jakec: Ko sem šel prejšnjo nedeljo v Steverjan na prvomajski tabor, sem jo mahnil skozi Doberdob. Tam je stal na polomljenem stolu neki gospod in govoril. Rekli so, da je slovenski kandidat na PSIUP. Govoril je italijansko. Če sem si prav zapomnil, se piše Karel Černic, jamčiti pa ti ne morem, ker si imena težko zapomnim.

Mihec: Ja, saj imajo tudi komunisti srednj slovenskih vasi transparente z napisom »vota comunista«. Le zakaj pridobivajo Slovence po italijansko? Misliš, da bodo tako dobili več glasov?

Jakec: E, v javnosti se že malo sramujejo slovenshine. In najbrţ so videli še nekaj drugega. Imajo par slovenskih transparentov, pa so nerodni, veš. Na njih je napisano: Voli za komuniste. Zdjaj pa pomisli, kaj bi nastalo, če bi na primer kdo na mesto volov postavil osle...

Gospod

ALDO MORO

PRESEDNİK MINISTRKEGA SVETA

R I M

Slovenska demokratska zveza v Gorici prosi, da bi vlada, ki ji predsedujete, izdala zaščitni zakon za prebivavstvo slovenskega jezika v deţeli Furlanija - Julijska krajina na temelju 6. člena ustave, 3. člena deţelnega statuta in listine o pravicah človeške osebe.

Slovenska demokratska zveza v Gorici živo in odločno ugovarja proti zapostavljanju in poniţevanju vsake vrste, ki se godi nasproti državljanom slovenskega jezika v deţeli, kajti trideset tisoč Slovencev v videmski pokrajini ne uţiva pouka materinega jezika v osnovnih šolah in v otroških vrtcih; vsem Slovincem v deţeli je prepovedano rabiti svoj materin jezik v vseh javnih uradih in v odnosih z vsemi političnimi, upravnimi in sodnimi oblastmi; vsem Slovincem v deţeli je zabranjena raba lastnega jezika pred sodišči; prefekti prepovedujejo vsakovrstna dvojezična krajevna imena in kaţipote; slovenskim staršem je celo zabranjeno dati svojim otrokom slovenska imena; občine in kraji, v katerih prebivajo Slovenci, se sistematično in načrtno raznarodujejo.

Gospod predsednik, Slovenci, bivajoči v deţeli Furlanija - Julijska krajina, prosijo vlado v imenu krščanskih načel in socialne etike, da izda zaščitne določbe na temelju 2. in 3. člena republikanske ustave, ker so tudi Slovenci mnogo prispevali z žrtvami in mučeništvom v boju proti fašizmu in nacifašizmu.

Gospod predsednik, odredite, naj preneha vsakovrstna diskriminacija in raznarodovanje, in ureдите, da bodo Slovenci v deţeli pred zakonom v vseh praktičnih primerih in pojavih enaki z drugimi državljani.

Slovenci v tej deţeli nismo različni od drugih državljanov; ne razlikujemo se niti od državljanov nemškega jezika, ki so popolnoma zaščiteni.

Vrne naj se nam socialno dostojanstvo!

Bog blagoslovi Vaše delo in delo Vaše vlade za blaginjo republike in njenih državljanov ne glede na jezik, v imenu demokratičnih svoboščin, gospodarskega in socialnega napredka, razumevanja med narodi in miru na svetu!

Gorica, 5. maja 1964

SLOVENSKA DEMOKRATSKA ZVEZA V GORICI

Ne bodimo narodni odpadniki!

Dokler smo imeli po prvi svetovni vojni pri volitvah v Italiji možnost, da smo poslali v državni zbor v Rimu svoje poslance, smo jih volili pod znakom lipove vejice. Takrat nas je bilo še mnogo in odpadnikov ni bilo med nami.

A v 40 letih se je svet hudo spremenil. Po zadnji vojni nas je ostalo v Italiji le malo, pa še od te malenkosti je precej Slovencev vsled neznačajnosti in mamljivih vab uskočilo v komunistično in druge italijanske stranke.

V nedeljo ne bo šlo več za državnozbornske, ampak za deželne volitve, kjer imamo dovolj verjetnosti, da vsi še verni in demokratični in prepričani Slovenci pošljemo v deželni zbor vsaj enega poslanca, ki bo tam tolmačil naše ljudske potrebe.

Nimamo pa za volilno agitacijo fondov, ki jih imajo italijanske stranke, in ki jih temeljito izrabljajo, imamo pa v prsih še čisto slovensko, verno in demokratično srce, ki bije v Slovenski skupnosti.

Zato pozivamo vsakega izmed naših vrst, naj se gotovo udeleži volitev 10. maja in tam prečrta na glasovnici naš znak »lipovo vejico« ter izpriča, da naša krščanska vera še obstaja in naš čut za demokracijo še trdno stoji med nami.

STARI VOLIVEC IZ PREDVOJNIH ČASOV

Mihec: Si slišal, Jakec, da je Vidali jevo »Delo« napadlo celo »Primorski dnevnik«? Zakaj neki?

Jakec: Malo ga je po bratsko okrenilo, res. Najbrţ še premalo hvali Italijansko komunistično partijo. Sicer pa to ni prvič. Če prebiraš listič Vidali jevo in Bernetečeve tam okrog l. 1950, si lahko sestaviš samo iz napadov na »Primorski dnevnik« in »tritovec« debel besednjak psovka na vse, kar je slovensko. Imamo torej en razlog več, da Slovenci držimo skupaj in glasujemo za listo Slovenske skupnosti.

Mihec: Veš, Jakec, ne gre mi v glavo, kako da PCI nima na svoji listi nobenega Slovenca v Kanalski dolini in Reziji. Kaj praviš k temu?

Jakec: Pravim, da tam za komuniste ni Slovencev ali pa jih vsi predobro poznajo ter jim nobeden ni hotel iti na lihanice.

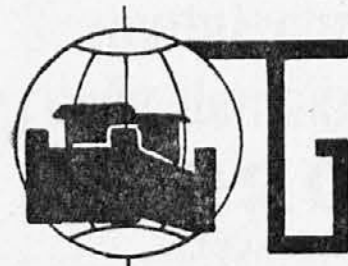
Mihec: Jaz vem, da veliko naših dobrih ljudi glasuje za italijanske komuniste, socialiste itd. Le to je hudo, da je vodstvo teh strank italijansko in še slabo povrh. To verjetno ljudje premalo znajo.

Jakec: Seveda. Hodil sem po knjižnicah in nabral iz časopisov tele cvetke, za katere malo ljudi ve: Komunistični poslanec Pajetta je 7.11.1962 rekel v Trstu: »Mi smo vedno poudarjali italijanstvo Trsta.« Vidali pa je rekel dne 24.3.1952

v Bariju: »Pohiteti bo treba, če nočemo, da se najbolj italijansko mesto (Trst) spremeni v pokopališče Italijanov.« V kom. listu »Vie Nuove« je izjava poslanca Pastoreja z dne 22.10.1953: »Italijanska komunistična partija je vedno obsojala napako tržaškega proletariata, kateremu je vedno pomagala, da si je izbral pravo pot. Če se tržaški delavci danes borijo za italijanstvo Trsta, je to zasluga Italijanske komunistične partije in prav gotovo ne Krščanske demokracije. Po zadnjih upravnih volitvah je zunanji minister prišel glasove Komunistične stranke Svobodnega tržaškega ozemlja glasovom italijanskih strank, da bi dokazal, da je velika večina tržaškega prebivavstva italijanska. Prav je naredil...« — E, Mihec, tudi danes štejejo za italijanske vse slovenske glasove, ki jih dobe italijanske stranke. In komunisti se s tem strinjajo. Hočeš, da bo tudi tvoj glas izgubljen?

Mihec: Jakec, ne žali me. Slovenec sem in ostanem. Za glas me ne bodo opeharili komunisti, pa tudi drugi ne. Ostal bom zvest slovenstvu. Glasoval bom za edino slovensko listo, ki ima za znak lipovo vejico in dvojezični napis Slovenska skupnost. In tako bo volil vsak pameten Slovenec.

Jakec: Menda ja, Mihec! Smo ali nismo?



GORIŠKE NOVICE

Devetdnevica k Sv. Duhu

Sv. oče je s posebno okrožno pozval ves svet, naj moli pred binokstnim praznikom k Sv. Duhu za uspeh cerkvenega zbora. Opravljamo to devetdnevico tudi mi, kot to naroča naš g. nadškof vsaj pri šmarnični pobožnosti in se tako pridružimo veseljni Cerkvi.

Prvo sv. obhajilo

Na praznik Vnebohoda bo po vseh mestnih župnijah prvo sv. obhajilo otrok italijanskih družin.

Slovenski otroci bodo imeli prvo sveto obhajilo v nedeljo 10. maja ob 9. uri na Travniku. Pripravil jih je g. kaplan Stanko Jeričijo.

Naši verniki so vabljeni, da se v obilnem številu udeležijo tega važnega dne za naše malčke ter tako obnovijo spomin na srečni dan svojega lastnega prvega sv. obhajila. Vabljeni tudi k sv. zakramentom.

Šmarnice v Gorici

Letos so šmarnice za slovenske vernike v Gorici zjutraj ob 6.15 v stolnici in zvečer ob 8. uri pri Sv. Ivanu. Oboje so združene s sv. mašo.

Predavanje

Goriški nadškof msgr. Pangrazio bo govoril katoliškim Slovincem v sredo 6. t. m. ob 20.45 zvečer v prostorih katoliškega doma v Gorici. Vabljeni so vsi, ki jim je mar rast božjega kraljestva, zlasti pa še izobraženci (profesorji, učitelji, akademiki in drugi) ter prosvetni in organizatorni delavci.

Slovinci v Gorici

počastili sv. Jožefa Delavca

Kot že nekaj let nazaj so bili tudi letos povabljeni Slovinci iz Gorice v cerkev sv. Ignacija na Travniku, da se udeležijo sv. maše na praznik sv. Jožefa-Delavca. Prostorna cerkev je bila kar dobro zasedena, dasi je prav pred sv. mašo nebo krepko odprlo svoje zatvornice. Sv. mašo je opravil dušni pastir pri Sv. Ignaciju g. Stanko Jeričijo, cerkveni govor je pa imel g. Jože Jurak, ki je zlasti poudaril misel, da Cerkev nikdar ne odpove, pač pa večkrat kristjani in da bo prvi maj postal praznik vseobsegajoče bratske ljubezni tedaj, ko se bodo vsi kristjani zavledli svojih socialnih dolžnosti ter ztrli v sebi svoje egoistične težnje. Cerkveni slovesnosti je dalo še poseben svečan izraz ubrano petje pevskega zbora »Lojze Bratuž« in travniškega cerkvenega pev-

skega zbora pod vodstvom prof. Ivana Bolčine.

Blagoslovitev kapelice pri Madonnini

Nedelja 3. maja je bila za prebivalce obljudenega okraja pri Madonnini dvakrat lepa in slovesna. Končno so le prišli do svoje kapelice, kjer se bo brala sveta maša in hranilo Najsvetejše. Slovesni blagoslovitvi kapelice so prisostvovali tudi zastopniki krajevnih oblasti. Kapelico je blagoslovil sam goriški nadškof msgr. Pangrazio, ki je nato v kapelici opravil prvo sveto mašo. Pri evangeliju je imel priložnostni govor, v katerem je spodbujal farane nove župnije, naj ljubijo svoj cerkev in živijo po božjih zapovedih.

Umril je najstarejši mož v Števerjanu

Prav na dan prvega maja, ko so se množice Slovencev usmerjale proti Števerjanu in se začele zbirati na prireditvenih prostorih, je izdihnil svojo dušo najstarejši član števerjanske skupnosti Anton Štekar. Dopolnil je visoko starost 90 let. Bil je dober gospodar, lastnik lepe kmetije, na katero je bil navezan z vso silo svojega slovenskega srca. Bil je velik ljubitelj rož, vsak dan si je vsaj eno vtaknil v gumbnico svojega suknjiča in zato je bila njegova želja, da so ga tudi pokopali z vrtnico (garthrožo) na prsih. Po naravi je bil poln sonca, vedno dobre volje in zelo dovtipen, tako da je povsod, kamor je prišel, takoj ustvaril veselo razpoloženje. Ljubil je svojo zemljo, zato je bil tudi zaveden Slovenec in vedno pripravljen, da podpre naše ustanove. Zavod sv. Družine (Sirotišče) je imel v njem stalnega in velikodušnega dobrotnika. V soboto 2. maja je doživel krščanski pokop in se tako pridružil ženi ter hčerki Klementini, ki sta v kratkem razmaku odšli pred njim v večnost. Naj v miru počiva in najde v Bogu preobilno plačilo za svoja dobra dela!

Olympia v Rovigu

V nedeljo 3. maja je bila odigrana v Rovigu meddeželna tekma za prvenstvo v odbojki kategorije mladincev. Prvenstva se je udeležila tudi Olympia, ki je zmaga na deželnem prvenstvu v Trstu. Nastopili sta še dve drugi moštvi in sicer gasilci iz Ravenne in Commenda iz Roviga. Kljub temu, da so naši igralci dali vse moči od sebe, niso mogli premagati ostalih dveh moštev, ki sta bili bolj pripravljeni in izvežbani. Obe tekmi je Olympia izgubila z rezultatom 2:0.

Proslava desetletnice SKPD Števerjan

Slovensko katoliško prosvetno društvo v Števerjanu praznuje letos svoj jubilej. 7. marca 1954. je bilo namreč obnovljeno, potem ko je od 1. 1880. do zatrtja po fašizmu kot Slovensko katoliško bralno društvo uspešno in blagoslovljeno delovalo za verski, kulturni in narodni dvig svoje števerjanske srenje.

Moč sedanjega prosvetnega društva je zlasti v mladini, ki jo poštvalno vodi tokratni družbeni predsednik Marijan Terpin. Ta mladina je hotela dati letos svojemu prvomajskemu taboru med »borovci« v zvezi z desetletnico društva še posebno slovesen pečat.

Sedaj, ko je prireditev mimo, lahko rečemo, da je dobila v veliki udeležbi rojakov, ki so prihiteli v romantični Števerjan iz vseh naših zamejskih krajev, polno priznanje za svoj veliki idealizem. To tem bolj, ker so drugi iz nasprotnega levičarskega tabora v neoljalni konkurenci istočasno pripravili 150 m proč svojo lastno prireditev in v strahu, da jih ne bi bilo zadosti, poslali cele skupine italijansko govorečih socialistov in komunistov v Števerjan.

Medtem ko so mogli levičarski Slovinci udeležencem nuditi le nekaj zabavnih točk in tridnevni ples, je SKPD Števerjan pripravilo program, ki je bil obsežen po točkah, temeljit po izvedbi in močan po vsebini.

Za veselo razpoloženje so poskrbeli s svojimi godali gojenci slovenskega dijaškega Doma iz Celovca. Trije pevski zbori: domači, »Lojze Bratuž« iz Gorice in cerkveni iz Podgore so prinesli v ožračje med borovce mehko slovenske pesmi.

Openska mladina nas je razveselila z dvema zelo dobro podanimi igrama »Sosičev dom na Opčinah« in »Hiša strahov«. Programatični govor je imel dr. Matej Poštovan iz Trsta. Ob prazniku 1. maja je razvil več misli, od katerih je zlasti dal poudarka tisti, da je prvi maj tudi praznik naše slovenske zavesti in da zato odklanjamo vse tiste, ki se vključujejo v neslovenske stranke in tako pomagajo uničevati naš rod na Tržaškem in Goriškem. Pozdrave so prinesli iz Gorice predsednik Zveze slov. katol. prosvete na Goriškem dr. Kazimir Humar ter v imenu goriških katol. organizacij dr. Martin Kranner, iz slovenske Koroške pa akademik E. Prunč.

Vreme, ki je dopoldne slabo kazalo, je popoldne postalo res majniško. Od dežja oprano ozračje in sinje nebo sta Števerjanu približala vsa sončna Brda in vipavsko dolino vse do sivega Nanosa. Bilo je nekaj čudovitega zreti na to slovensko zemljo, ki krvavi iz svojih ran že toliko stoletij, pa do sedaj še ni izkrvaveala.

Udeleženci tabora so si mogli nabaviti tudi lično brošuro na 20 straneh, ki jo je ob priliki svojega jubileja izdalo SKPD Števerjan in kjer je izčrpno podana vsa dejavnost društva v zadnjih desetih letih. Brošuro bogatijo trije živahni članki, od katerih zasluži posebno pozornost zgodovinski obris Števerjana izpod peresa prof. Rada Bednarika. Tudi fotografij ne manjka. S to brošuro se je društvo oddolžilo spominu vseh svojih sodelavcev in vse druge rojake povabilo, naj vsak v svojem kraju delajo isto: goje slovenska izročila in se utrjujejo v svoji verski in narodni zavesti.



Sedemnajst letošnjih slovenskih prvoobhajancev in prvoobhajank iz Barčovelj



TRŽAŠKE NOVICE

„Slovenska služba božja,« v Trstu

V nekaterih mestnih župnijah je bilo pred leti versko življenje med Slovenci zelo razgibano in udeležba pri službi božji velika. Naši ljudje so bili bolj verni in na svoje cerkve navezani. Razni in številni vzroki so pripomogli, da je med obema vojnoma število obiskovavcev polagoma padlo in da se je kje služba božja v slovenskem jeziku skrčila ali da je celo odpadla. Da je vse to imelo porazne posledice za versko življenje, ni treba posebej poudarjati. Če še omenimo, da je bila v času fašizma katoliška javna dejavnost ukinjena in da je v veliki meri ostala pri življenju le za odrli naših Marijinih družb, bo slika še popolnejša.

Proti koncu vojne, ko je bilo opaziti, da bo prinesla precejšen preobrat, se je pokazala nujna potreba, da se kaj ukrene za pozivitev verskega življenja. Cerkevna oblast in dušni pastirji smo to potrebo še bolj občutili, ko smo videli, da ima brezbožni komunizem precejšnjo moč in da skuša izpodkopati temelje krščanstva. Slo je za dve zadevi: za katoliško akcijo, za katero se je zelo zavzel g. škof, a ki je naletela na skoraj nepremagljive težave (največja je bil strah nasprotnikov), in za službo božjo. Tudi okrepitev že obstoječe službe božje za Slovence in uvedba nove sta naletela na res velike težave. Največja je bila prav gotovo v pomanjkanju duhovnikov. Pri poznejšem delu tudi nasprotovanje naših ljudi, ki so se navdušili za brezverske ideje in niso hoteli podpreti dušnopastirskega dela slovenskih duhovnikov ter ga celo ovrnili. Kdor bo pisal zgodovino o zadržanju naših ljudi do vsakovrstnih pobud g. škofa in naših duhovnikov v težkih časih povojne dobe, bo moral marsikaj grenkega povedati. Naj omenim samo težave prvega misijona, Marijinega romanja? Romanjenje proti duhovnikom, ki so prišli v Trst iz Slovenije in tu začeli pridno delati? Marsikaj se danes maščuje po naši lastni krivdi.

V prvem povojnem času se je veliko govorilo o okrepanju slovenske službe božje, a na vso zadevo je bilo treba gledati res realno. Poleti leta 1945 smo predlagali g. škofu, naj se slovenska služba božja znova vpelje pri Novem sv. Antonu in pri Sv. Vincenciju ter po možnosti vzpostavi redno dušno pastirsko delo za slovenske vernike. Ta predlog (takrat zelo minimalen) smo stavili, ker smo vpoštevali najnujnejše potrebe in pomanjkanje duhovnikov (takrat je bilo v Trstu samo 6 slovenskih duhovnikov), ki so komaj zadostovali za najnujnejše potrebe v tistih župnijah, kjer je ostalo še nekaj slovenskega.

S tem so bili narejeni prvi koraki; od prvih smo naredili pozneje še marsikaterega. Tako je danes slovenska služba božja v devetih tržaških župnijah: Novi sv. Anton, Sv. Jakob, Sv. Ivan, Rožan, Barkovlje, Skedenj, Sv. Janez Bosco, Sv. Vincencij, Zalostna Mati božja (pri Sv. Ani). Njen nadaljnji obstanek je odvisen samo od poštvalnosti in zavednosti naših ljudi. Bi bilo lahko več? Zakaj ni? Danes imajo ta vprašanja malo pomena. Dejstvo pa je: če smo toliko dosegli, je v veliki meri zaslug duhovnikov, ki so prišli iz Slovenije — begunci ali nebegunci —, ki so pogumno prijeli za delo in pri tem delu še vedno vztrajajo. Med tem časom se je seveda pridružila še kaka mlajša moč in reči moramo, da bo

mo v bodočnosti še veliko lahko naredili, če bodo naši ljudje to delo podprli.

Lojze Škerl

Vizitacije tržaškega g. nadškofa

V začetku meseca marca je tržaški gospod nadškof začel novo vizitacijo škofije. Vsak škof je namreč dolžan, da obišče svojo škofijo vsaj vsakih pet let. Tako lahko sam presodi, kako je z verskim življenjem v župnijah, obišče ustanove, se pozanima, kako je s šolo krščanskega nauka, presodi stanje, da navodila za uspešno dušno pastirstvo itd. Najvažnejše je srečanje z verniki, ki naj se strmejo okoli nadpastirja, poslušajo njegovo bodrilno besedo in skupaj z njim združeni pri sveti maši darujejo Bogu najvišjo daritev.

Pri zadnji vizitaciji smo g. nadškofa spremljali po okoliških župnijah, letos ga bomo spremljali tudi po tistih mestnih župnijah, v katerih je ob nedeljah redna služba božja v slovenskem jeziku. To nam bo dalo priložnost, da se nekoliko od bliže seznanimo s stanjem verskega življenja med slovenskimi verniki in spoznamo vsaj delno njihove potrebe.

Jurjevo

goriških in tržaških skavtinj

Tradicionalni proslavi sv. Jurija se je slovenski dekliški skavtski organizaciji pridružila letos tudi skupina gorških skavtinj. Tržaška skupina jih je pozdravila v svoji sredi ter jim s skavtskim pozdravom izrazila dobrodošlico.

Proslava se je vršila v prijazni vasi Sempolaj, odišavljeni po cvetočem grmičju in z lepim pogledom na morje, le muhasto vreme jim je predpoldne nekoliko ponagajalo. Za odškodnino jih je pa popoldne obisjal najlepše pomladno sonce in upamo, da jih je letošnje prvomajsko jurjevanje popolnoma zadovoljilo.

Prav je poudaril duh. asistent v svojem govoru pri sv. maši, da bistvo skavtizma ni v noši lepega kroja, niti v znanju raznih veččin ali drugih spretnosti, temveč v življenju po duhu skavtizma. Pričakujemo, da bi vsa mlada dekleta razumela ta klic, saj smo prepričani, da pristopajo k organizaciji, ker jim je to željo zanesla v dušah tista iskra skrivnostne božje ekonomije, ki vedno skrbi, da si med svetom izbira krdela duš, pripravljenih za bolj intenzivno, velikodušno prizadevanje in poglobitev svoje duhovne osebnosti, da tako sebe in druge rešujejo poplave strahotne površnosti in duhovne plitkosti.

Samospoznavanje, samoobvladanje, plemenitost in doslednost so osebne pridobitve, ki naj jih korak za korakom, dan za dnem z urjenjem volje v sebi udejstvimo, posebej. Seveda ne more biti to delo omejeno na trenutno razpoloženje enega dne ali dobe, temveč vztrajno prizadevanje celega življenja.

Lepo je slišati, ko novemu članu ob slovesni obljubi vodja čete zastavi vprašanje: »Kakšno materialno korist pričakuješ od organizacije?«, se odgovor glasi: »Nobene!« V kako kričečem nasprotju je ta odgovor s miselnostjo našega časa, ki se žene le za neposredno, takojšnjo materialno korist! In če bi organizacija ne storila nič drugega, kot da podpira mladino, da svojo mladost preživi s čutom dolžnosti in odgovornosti, v pripravi za

težke življenjske naloge, je s tem že veliko dosegla.

Zavedajte se, draga skavtska mladina, da ste kot nosilci in ohranjevalci skavtske katoliške tradicije prihodnjih rodov dolžni, da čim bolj prodirate v duhu skavtske molitve ter besedo za besedo izgovarjate počasi in s premislekom. S to molitvijo, ki vsebuje že cel življenjski program, boste rasli in zoreli v tisti božji modrosti, ki jo sv. Cerkev polaga na usta Mariji: »Kdor mene najde, najde življenje in prejme zveličane od Gospoda!«

Barkovlje

V nedeljo 3. maja smo imeli v Barkovljah poseben praznik. Sedemnajst naših otrok je prvič pristopilo k sv. obhajilu. Priznati moramo, da so se prav dobro izkazali, ko so med mašo molili in prepevali pod vodstvom svojega kateheta g. Zerjale Viljema. Mašo je daroval msgr. dr. Lojze Škerl, ki je tudi imel temu dnevu primeren govor.

Po končani slovesnosti v cerkvi, ki je res lepo potekla, so šli otroci v spremstvu gospoda kateheta, svojih učiteljev in šolskega ravnatelja g. Ferluga v župnijsko dvorano, kjer so jim marljive Barkovljanke pripravile zajtrk. Vsi smo bili s tem lepim praznikom zelo zadovoljni. Vse naše priznanje in zahvala gre našemu kaplanu g. Zerjalu, ki je z veliko poštvalnostjo vse tako lepo pripravil.

Udeleženka

Skoro 4 milijone analphabetov je še v Italiji

Iz rezultatov ljudskega štetja iz leta 1961 je razvidno, da je v Italiji še vedno zelo veliko nepismenih ljudi. Njihovo število znaša 3.831.926, kar predstavlja 8,4 odstotka vseh italijanskih prebivalcev nad šestim letom starosti. Iz podatkov ministristva je razvidno, da je od skupnega števila 4.400.000 obiskujočih učencev, 97 tisoč otrok predčasno zapustilo šolo. 90 tisoč otrok se v šolo sploh ne vpiše. Največji odstotek nepismenosti je v južni Italiji, kjer doseže v Kalabriji 21,4%, v Basilicatu 20,1% in na Siciliji 16,5 odstotka. Najmanjši odstotek nepismenosti je na Južnem Tirolskem, in sicer samo 0,6%. Kot znano, tvorijo tam večino prebivalcev nemško govoreči italijanski državljani.

OBVESTILA

Priljubljeni romanje goriške mladine kakor lani. In sicer bomo poromali na Staro goro. Če ne bo kakih posebnih ovir, bo romanje v nedeljo 7. junija popoldne. Več povemo prihodnjič.

V nedeljo 17. maja t. l. bo v Trstu v Donizzettijevi ulici 3 občni zbor Zveze cerkvenih pevskih zborov s sledečim sporedom: poročilo odbora, razrešnica, volitve in slučajnosti.

Začetek ob 17.30.

Širite „Katoliški glas“

DAROVI

Ob 25-letnici poroke N. N. iz Barkovelj 10.000 lir za Marijanišče na Opčinah. Prav tako N. N. 2.000 lir.

Bog povrni!

Za Alojzjivišče: N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.500; N. N. 20.000; T. A. 1.000; Čevdek Alojz namesto cvetja na grob pok. Jožefa Petejana 2.000 lir.

Bog povrni vsem dobrotnikom, rajnemu pa nakloni večni mir!

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki so z nami sočustvovali ob smrti našega nepozabnega očeta

ŠTEKAR ANTONA

Posebno se zahvaljujemo častiti duhovščini, pevcem, darovavcem cvetja in vsem, ki so dragoga pokojnika spremili na njegovi zadnji poti.

Števerjan, 3. maja 1964

Družina ŠTEKAR in sorodniki

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 30, osmrtnice L 50, več 70%

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik Tiska tiskarna Budin v Gorici